

200704763/1.

Datum uitspraak: 3 augustus 2007

AFDELING  
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet  
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/55142 van de rechtbank  
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 5 juni 2007 in het geding  
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

## 1. Procesverloop

Bij besluit van 13 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 juni 2007, verzonden op 12 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 24 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

## 2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

**3. Beslissing**

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers  
Lid van de enkelvoudige kamer

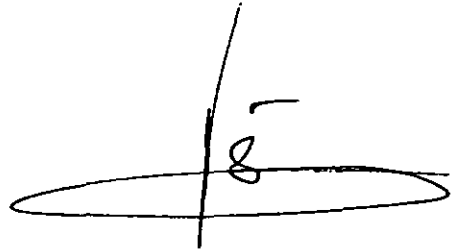
w.g. De Groot  
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 augustus 2007

210.

Verzonden: 3 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,  
de Secretaris van de Raad van State,  
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,  
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT



# uitspraak

**RECHTBANK 's-GRAVENHAGE**

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: Awb 06/55142

uitspraak: 5 juni 2007

inzake:

geboren op  
verblijvende te Den Haag,  
van Sierraleoonse nationaliteit,  
IND dossiernummer: 0204.21.8003,  
V-nummer  
eiser,  
gemachtigde: mr. W. de Kleine, advocaat te Emmen,

tegen:

**DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE**

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),  
te 's-Gravenhage,  
verweerder,  
gemachtigde: mr. H.M. Pascha, werkzaam bij de IND.

**Procesverloop**

Op 21 april 2002 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij beschikking van 23 augustus 2002 heeft verweerder de aanvraag ingewilligd, in die zin dat aan eiser een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en d, Vw 2000 is verleend, geldig tot 21 april 2005.

Op 20 juni 2003 heeft verweerder het voornemen uitgebracht om de verblijfsvergunning in te trekken. Eiser heeft op 7 augustus 2003 een zienswijze ingediend. Verweerder heeft de vergunning niet ingetrokken.

Op 8 februari 2005 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 33 Vw 2000. Bij beschikking van 13 oktober 2006, bekend gemaakt op 16 oktober 2006, heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij beroepschrift van 10 november 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden

Zaaknummer: Awb 06/55142

2

en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 29 mei 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

### Motivering

#### Standpunten van partijen

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat de grond voor het verlenen van voornoemde verblijfsvergunning is komen te vervallen. Het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Sierra Leone is beëindigd. Voorts is er geen aanleiding om eiser op andere gronden een verblijfsvergunning te verlenen. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eiser toerekenbaar geen reis-of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag. Verweerder is daarom van mening dat de oprechtheid van zijn asielrelaas op voorhand is aangetast.

Verweerder meent voorts dat eiser tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd en dat eiser geen duidelijkheid kan verschaffen over zijn handel in diamanten. Naar de mening van verweerder is eiser voorts niet in staat gebleken zijn vermoeden nader te concretiseren. Samengevat heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat verweerder geen geloof hecht aan de verklaring van verzoeker dat hij thans te vrezen heeft voor de zijde van de autoriteiten van Sierra Leone. Subsidiair stelt verweerder zich op het standpunt dat eiser geen vluchteling is en dat er geen grond is voor het verlenen van een verblijfsvergunning op de andere gronden van artikel 29, Vw 2000.

Eiser heeft zijn land verlaten, omdat hij vanwege zijn handel in diamanten met de RUF, vreest voor vervolging van de zijde van de autoriteiten van Sierra Leone.

Eiser stelt zich op het standpunt dat hij op grond van het vertrouwensbeginsel in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning, omdat verweerder voornoemde verblijfsvergunning niet heeft ingetrokken en verweerder op de aanvraag om verlenging van voornoemde verblijfsvergunning niet tijdig heeft beslist. Voorts meent eiser dat verweerder hem ten onrechte het ontbreken van reis-of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden tegenwerpt, omdat deze door de reisagent zijn gestolen en zijn aangifte bij de politie in Nederland niet in behandeling werd genomen. Eiser stelt dat hij een consistent asielrelaas heeft dat past in de situatie van Sierra Leone. Verder begrijpt eiser het standpunt van verweerder niet dat eiser geen duidelijkheid kan verschaffen over zijn handel in diamanten en dat het niet is uitgesloten dat ook ECOMOG soldaten zich schuldig hebben gemaakt aan die handel.

Eiser heeft op 23 mei 2006 een krantenartikel van "The Spectator" van 4 april 2006 overgelegd, waaruit blijkt dat hij te vrezen heeft voor de dood.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrond verklaring van het beroep.

#### Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering

Zaaknummer: Awb 06/55142

3

van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Ingevolge artikel 32, aanhef en onder c, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 Vw 2000, is komen te vervallen.

Artikel 34 Vw 2000 luidt als volgt. De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, kan slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordoet.

De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is komen te vervallen. In geschil is de vraag of verweerder op juiste gronden de aanvraag niet heeft ingewilligd. Om te kunnen beoordelen of de andere gronden voor verlening, bedoeld in artikel 29 Vw 2000, zijn komen te vervallen, dient eerst te worden beoordeeld of die gronden ten tijde van voornoemde verleende verblijfsvergunning hebben bestaan. In dat verband oordeelt de rechtbank als volgt.

Ingevolge artikel 31, eerste en tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij het onderzoek naar de aanvraag wordt mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is. Naar het oordeel van de rechtbank dient die vraag bevestigend te worden beantwoord. Daartoe overweegt de rechtbank als volgt.

Niet in geschil is dat eiser geen documenten in voornoemde zin heeft overlegd. De stelling van eiser dat hem ten onrechte het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden is tegengeworpen, omdat deze door de reisagent zijn gestolen en zijn aangifte bij de politie in Nederland niet in behandeling werd genomen, maken naar het oordeel van de rechtbank niet dat verweerder zich niet in redelijkheid op voornoemd standpunt heeft

Zaaknummer: Awb 06/55142

4

kunnen stellen. Redengevend daartoe is dat eiser zijn stelling niet nader heeft onderbouwd.

Gezien het voorgaande ziet de rechtbank zich gesteld voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Die vraag dient bevestigend te worden beantwoord.

Redengevend daartoe is dat eiser het standpunt van verweerder dat eiser tegenstrijdige en onduidelijke verklaringen heeft afgelegd onvoldoende gemotiveerd weerspreekt. Reeds hierom heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas geen positieve overtuigingskracht heeft. De omstandigheid dat eiser zijn stelling ten aanzien van de ECOMOG en zijn stelling ten aanzien van andere handelaren, die zijn opgepakt en overleden, niet nader heeft onderbouwd en de omstandigheid dat eiser het standpunt van verweerder, dat eiser niet in staat gebleken is zijn vermoeden nader te concretiseren, onvoldoende gemotiveerd heeft weerlegd, maken naar het oordeel van de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op voornoemd standpunt heeft kunnen stellen. Het door eiser overgelegde krantenartikel, en de gestelde e-mail contacten met de gestelde desbetreffende journalist, maken het voorgaande niet anders.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich, gelet op het voorgaande, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verweerder geen geloof hecht aan de verklaring van eiser dat hij te vrezen heeft voor de zijde van de autoriteiten van Sierra Leone. Aan een inhoudelijke beoordeling (ex-tunc of ex-nunc) van het vluchtrelaas komt de rechtbank niet toe.

De stelling van eiser dat hij op grond van het vertrouwensbeginsel in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning, omdat verweerder voornoemde verblijfsvergunning niet heeft ingetrokken en verweerder op de aanvraag om verlenging van voornoemde verblijfsvergunning niet tijdig heeft beslist, slaagt naar het oordeel van de rechtbank evenmin. Zoals hiervoor weergegeven is bij de beoordeling van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd van belang of er nog grond voor verlening van de verblijfsvergunning bestaat. Dat verweerder de eerder verleende verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 niet heeft ingetrokken is daarbij niet van belang. Voorts is de verleende verblijfsvergunning naar zijn aard tijdelijk van karakter en is het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Sierra Leone per 16 september 2002 beëindigd. Van enig opgewekt vertrouwen dat zou dienen te leiden tot verlening van een vergunning is aldus, naar het oordeel van de rechtbank, geen sprake.

Het beroep is gelet op het voorgaande ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: Awb 06/55142

5

**Beslissing**

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

*Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.*

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 5 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. Buikema als griffier.

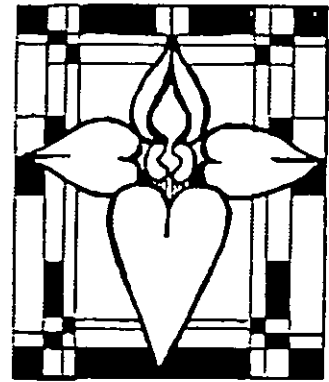
Afschrift verzonden:

12 JUN 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM  
DE GRIFFIER VAN DE  
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

|                       |             |
|-----------------------|-------------|
| <b>RAAD VAN STATE</b> |             |
| INGEKOMEN             |             |
| 4135                  |             |
| B                     | 10 JUL 2007 |
| ZAAKNR.               |             |
| AAN:                  | ✓1          |
| BEHANDELD: DD:        | PAR:        |

Raad van State  
Afdeling Bestuursrechtspraak  
Afd. Hoger Beroep Vreemdelingenzaken  
Postbus 16113  
2500 BC 's-Gravenhage



**ADVOCATENKANTOOR  
DE KLEINE**

Mr. W. de Kleine  
I. de Haas-Folkers Mediator

N-M-I

ONZE REFERENTIE

/Staat

Hoger beroep vreemdelingenzaken

LW REFERENTIE

06/55142

EMMEN

10 juli '07

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op afkomstig uit Sierra Leone, te dezer zake  
woonplaats kiezende te Emmen, aan de Hoofdstraat 159 ten kantore van advocaat en procureur  
Mr. W. de Kleine, die door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger  
beroep en als zodanig voor hem zal optreden:

Bij beslissing d.d. 5 juli 2007, aan de gemachtigde van appellant gezonden op 12 juni 2007, is  
appellants beroep tegen de niet inwilliging van zijn aanvraag tot het verlenen van een  
verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ongegrond verklaard.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen genoemde beslissing.

Appellant heeft de navolgende grieven tegen de bestreden beslissing:

1. Ten onrechte heeft rechtbank Assen overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt zou hebben kunnen stellen dat het relaas van appellant ongeloofwaardig zou zijn.  
Appellant heeft met keihard schriftelijk bewijs aangevoerd, dat hij tot op de dag van heden nog vervolgd wordt, zowel door de rebellencommandant die hij zijn diamant in het verleden afhandig heeft gemaakt, als door de overheid, die nog steeds drifig naar hem op zoek is vanwege zijn diamantensmokkel in het verleden. Een krantenartikel, dat spontaan in één van de onafhankelijke nieuwsbladen in Sierra Leone verscheen, geeft aan hoe actueel appellants vervolging nog is.  
De verslaggever, die het krantenartikel had gepubliceerd, heeft appellant achtergrondinformatie verschaft. Deze achtergrondinformatie is door appellant tijdig in het geding gebracht. Het schriftelijk bewijsmateriaal bewijst dat appellant in Sierra Leone nog steeds wordt vervolgd.

IEDERE AANSPRAKELIJKHEID IS  
BEPERKT TOT HET BEDRAG DAT  
IN VOORKOMEND GEVAL  
DOOR ONZE BEROEPSAAN-  
SPRAKELIJKHEIDSVZERKE-  
RING WORDT UITBETAALD

email:  
info@advocatenkantoordekleine.com  
www.advocatenkantoordekleine.com  
btw-nr: NL 0765.68.167.B.01

HOOFDSTRAAT 159  
7811 EM EMMEN  
TELEFOON: 0591 650199  
TELEFAX: 0591 650198



ADVOCATENKANTOOR  
DE KLEINE

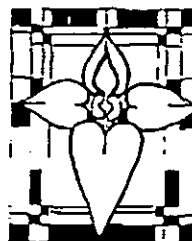
Met de ongegrondverklaring van appellants beroep neemt rechtbank Assen een reëel risico dat appellant door de Nederlandse overheid wordt gerefouleerd. Uiteraard is dit rechtstreeks in strijd met het Vluchtelingenverdrag en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Alleen al om die reden kan de bestreden uitspraak niet in stand blijven.

Zonder ook maar de minste onderbouwing heeft rechtbank Assen overwogen dat het door appellant overgelegde krantenartikel en de emailcontacten met de desbetreffende journalist het standpunt over de gestelde ongeloofwaardigheid niet anders zou maken. Op het meest cruciale punt is de uitspraak niet gemotiveerd als conform de Awb is vereist. Alleen al om die reden kan de bestreden uitspraak niet in stand blijven.

Het is gebruikelijk dat in bestuursrechtelijke procedures het Nederlands bewijsrecht analoog wordt toegepast. Door appellant is een tweetal schriftelijke bewijsmiddelen in het geding gebracht, die zijn asielrelaas op alle punten ondersteunen. Er is door verweerder zelfs geen begin van tegenbewijs geleverd. Verweerder heeft zelfs niet de moeite genomen om het bewijs te toetsen, hoewel dat via diplomatieke kanalen probleemloos mogelijk was geweest. Nu tegen het keiharde schriftelijke bewijs van appellant zelfs geen begin van tegenbewijs is aangevoerd, heeft appellant zijn positie bewezen. Hij heeft bewezen, dat hij ook op dit momet nog vervrent wordt vervolgd, zowel door de rebellenleider waarmee hij een conflict heeft gekregen, als door de Sierraleoonse overheid. Bovendien heeft hij bewezen dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM zou zij het er levend afbrengen, dan kan hij niet anders verwachten dan bij eerste gelegenheid in Sierra Leone te worden gearresteerd. Alleen al de gevangenisomstandigheden in Sierra Leone zijn direct levensbedreigend. Appellants collega heeft zijn detentie al met de dood moeten bekopen. Bovendien zijn de Sierraleoonse autoriteiten berucht om hun mensenrechtenschendingen. Door ondanks het overgelegde bewijs appellants asielrelaas af te doen als ongeloofwaardig, neemt rechtbank Assen een reëel risico dat appellant naar Sierre Leone wordt uitgezet en daar rechtstreeks de dood wordt ingejaagd. Ook om die reden kan de bestreden uitspraak niet in stand blijven.

2. Ten onrechte heeft rechtbank Assen in de bestreden uitspraak niet het risico op een schending van artikel 3 EVRM beoordeeld, mocht appellant woden gedwongen om terug te keren naar Sierra Leone. Door dit risico niet te beoordelen heeft rechtbank Assen het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens geschonden.

Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens heeft reeds jarenlang aangegeven dat bij elke beslissing, waarmee uitzetting naar het land van herkomst voor een asielzoeker gepaard kan gaan met risico op schending van artikel 3 EVRM beoordeeld dient te worden. De laatste bekende uitspraak van het Hof waarin nog eens helder en duidelijk wordt benadrukt dat het gevaar van schending van artikel 3 EVRM dient te worden beoordeeld is de uitspraak van van enkele maanden geleden. Nu rechtbank Assen desondanks het risico van schending van artikel 3 EVRM niet heeft beoordeeld, heeft de rechtbank het Internationale Verdrag voor de Rechten van de Mens geschonden en daarmee het recht. Alleen al om die reden kan de bestreden uitspraak niet in stand blijven.



ADVOCATENKANTOOR  
**DE KLEINE**

Redenen waarom appellant zich tot uw afdeling wendt met het verzoek voormelde beslissing van rechtbank Assen d.d. 5 juni 2007 te vernietigen en te bepalen, dat appellant alsnog in het bezit zal worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel.

gemachtigde